

dine-nică și-n scrierile că-are
-pe liniște altă calitate - rege-
-nișoare - unea care îl ridică în
în ochii mei mai proasă de
toate, anume și unchind
domnul Năstățiu, care nici e dragă -
și pace!

Tată, bătrânește-mă, deosepre
care tu nici spui că-velue
la fiecare de primos în
îndelung, e foarte multumit
aceea. A fost la casa ta
datul natal, unde trăiește
moș-papa, un unchiu
al nostru de peste 80 ani
și pe care batântul meu
nu-l mai văzuse de vreo
75 ani. Multă agățătură
se pot avea și la
trenuri în traficării acela
de bătrâni moșneni, ca
bătrânele albe. Sună unele
nume bine-nomene. Ceai mai
mica - un drac și jumătate
se prepară pentru Centrală.
În ma-jocărie cu domnul
și sunt în dor să te petris
pe cine să fie eu și tătă,

Dacă nici aduc bine-aminte așa, 26 August, e
aniversarea dierii - și ce veselie trebuie să fie în
salonul de la Buciumeni. Parcă răbd pe
domnita Liliiana alintându-se drăgălaș, în
țărăna ei de servătoare și primind cu en-
simbet plin de bunătate înghecasă felici-
tățile celor cari o răbesc și au norocul
să-și fie aproape, să se bucură în fiecare
zi de farnecul ce-i impresionață toată
finta, pe cînd deporte, stea rălacește visind
să nu-și mai afle locul năcăină.

Și a-i rămîne lui steaua de călătorie să se roage
din tot sufletul la Domnulește că să-i
dă suksesă Liliianei domnului său, anii
multe fericiti - și din călătoriile victoriilor
de București să-și înrîmătă domnul
călător spre plăinurile Moldovei, acolo
unde-i place domnului să călătorească de
nenumărate ori pe fi și de unde se
întoarce trist și obosit, dar mai apărat
în nebunia lui de dor, străjer și ne-
astimănat.



4196/1



În ce bucurie aş fi alergat cu la ră 'tă strîng
mîinile amindoaï și să mă uit dege
în ochii tăi, Lia dragă - să te întreb
dacă mai tu la mine, așa urât cum
sunt - dar a trebuit să venesc, din
multe motive, la gîndul astă răspă-
tat și pe care l-am crezut nici în
ultimul moment realizabil. Nu se
poate. Înăbusesc 'tă, suflete, dorință
care te frâniașă și așteaptă vînzuitor
mai bună ...

Dar nici n'am început bine scrisoarea
asta și iată factorul - o întreținere
pentru ca tu să vorb dintr'o privire în-
durile ce nu le trimite Lia, așa
pe neasteptate ... Cîteva iată recitare și
timb că se învîrtește lumea cu mine ...
Cum să nu mă aduc amintă, dragă,
de reacă oia dragă Liliana de noapte
fără slăină al unui eșas care m'a
răsplătit nu numai pentru o poezie
frumoasă, dar pentru toate miserabile
ce le-am îndurat cu pe lumen astă!
Să mă simt voinic să îndur încă
odată pe atîlea, nesocat să stiu

cu totdeauna mă asteaptă același răsplată,
să mă las cu ochii închizi în voia minții
prin tale de curioasă dulce, tu visare
înțugată! Să trăesc numai prin tine și
pentru tine - ce vis astăzi te frumos!
Să tăi să ţi săptesc scara cîntecul care
a dorit să răsucne în lumea largă,
să din mișcările tale gline de grătie, din
încăpătarea ochilor tăi albăstră, din sim-
boluri tău ameliori și din muzica glasului
tău dulce să mă fac o problemă de picare
elipsă a vieții mele întregi. Atunci și nu-
mai atunci cred c' am să văd înțugindu-te
ca prin minune visul care mă obuciun-
mă de ani de file și de care nu îndrăz-
nesc să m' apropiu de teamă să nu-l
încapesc: un poem mare, care să clo-
colească de viață nouă și să răscoale
din somn spiritele adorătoare, în epoca noastră
lipsită de avinț și de credință. Da, viață
dulce, acolo în cuiubul tău de la Buciumeni
visez eu să muncesc alătur de tine, să
răsform în poeziu cartea sfintă a bolor
neamului și să evocăm figurile mari ale
boerojilor noștri - să ne pierdem în lumea
lor îmbindu-î și îmbindu-ne... Tată! De
ce ţi zic eu „Domnito!“

Muzeul
Literaturii
Române
4196/2

Si până atunci cea. dă-mi, Doamne, putere să lucrez
în s-aștept, și păstrează-mă pe viață, logodnică
mea adorată! ...

Poetria care te îți-a plăcut așa de mult face
parte dintr-un ciclu despră care îți-am
scris - și care e înclinat tot însă, se înțelege
de la sine. Crede că dacă vici scris de povara
plasticoselor esamene, am să-l termin curând
și de cronică să-l tipăresc în volum. At,
își cind mă gîndesc că săptămîna viitoră
trebuie să deschidă biblioteca - și o lună
de zile am să devăd uceleazi figuri care mă
plătesc, iar pe drăguțe mea suisoara
nicio să am decât poate prim Octombrie,
dacă nu și mai tîrziu. De ce nu pot să
vici măcar de calea unor la Puccinuș
- bine înteleș în urmă unei invitații prelaabile... Dar vici astă nu e fi un putință, mai
ales acum, cind pe lină ocupările obisnuite,
năspus păcatele să mă angajeze
să său cite - un foileton pe săptămîna la
"Vîntă".

Mă-aduc aminte, drăga Ileană, că odată
îți-ai copiat mal dorind de a cîti ceea ce
profează de Iteo. Odată cu scrisoarea astă
îți trimiți deci și oarecă folioane din
"Vîntă" publicate în timpul din urmă
cui nu tin la ele și le-am scris mai mult
din indemnul lui Hărîu și altor prele
care vor să mă scoată cu orice forță
și "prozator". Leac - ce - i mai rostim

însă: schita dinții - o încercare detaliu de statu, drăga parcoa mea - aplăcat foarte mult
în mijlocul lăsuț și felicitări, însă d. Doga ne împreună de pace acum și mi spune că
"sunt și peșteri" sămănatul "esemenea ochilor". Nici îmi vine să zic - altfel întrebă eu
profeză, dar... pentru "Vîntă" e buna să aștept.